

La tradició de plantar arròs a Pals

A principis de juny se celebra anualment, en aquest municipi empordanès, l'inici de la sembra de l'arròs, seguint els mètodes tradicionals. Ahir se'n va fer la catorzena edició

Alguns dels plantadors que van participar ahir a la festa Foto: LLU S SERRAT.

Actualment, l'arròs, com molts altres cultius, es planta, es cuida i se sega amb maquinària. Els tractors entren als camps inundats i acceleren la feina, augmenten la producció i també abarateixen el producte. Els camps s'anivellen amb tecnologies modernes com el làser, i també es fan servir mitjans aeris per al tractament dels cultius, quan la planta s'ha espigat però la llavor encara és immadura. La plantada a l'estil tradicional, per tant, amb homes i dones ajupits, amb els peus dins l'aigua, els braços molls, sota el sol, el fred o el vent de primavera, estiu i tardor, ja no és el paisatge habitual als arrossars del nostre país. A Pals, però, des de fa anys, dediquen un dia a recordar aquesta feina sacrificada i feixuga. És la Plantada tradicional de l'arròs, de la qual ahir es va fer la 14a edició. Una bona quantitat de públic familiar va assistir a la plantada al mas Carles, on s'ha fet aquest any. Alguns nens no van dubtar

gens a descalçar-se i ajudar en la tasca. Mentrestant, pares i curiosos s'ho miraven des del marge. Altres escoltaven les detallades explicacions de Sandra Bisbe, que explicava la història del cultiu de l'arròs a Pals i els procediments que s'hi usaven. Hi ha constància d'aquesta activitat a la zona ja en el segle XV. Actualment, són unes 650 hectàrees de camps les dedicades al cultiu de l'arròs a Pals, Torroella de Montgrí i Fontanilles, i unes 200 més entre Belcaire d'Empordà i Castelló d'Empúries. En un any bo, aquestes 850 hectàrees generen cinc o sis mil tones d'arròs. Pel que fa a l'extensió, no poden competir, és clar, amb les 25.000 hectàrees del Delta de l'Ebre. Una altra cosa és la qualitat del producte. En Jaume, cap de vendes de l'empresa productora d'arròs Moli de Pals, destaca la climatologia com un dels factors que donen excel·lència a l'arròs empordanès: "el clima ens permet fer la recollida un mes més tard que en d'altres zones, i per tant n'augmenta la maduració, la qualitat i la consistència". A Pals, a finals de setembre recullen l'arròs més primaveral, però és durant l'octubre i fins a mitjans de novembre que s'obté el gra madur. Després es deixen els camps en repòs, inundats, fet que agraeixen les aus migratòries. Al gener es comença a remoure la terra per preparar el terreny per a la nova sembra i a principis de maig s'inunden els erols. Als volts de juny es planta l'arròs i al cap de dues o tres setmanes s'eixuguen els camps per treure'n les males herbes, es tornen a inundar i es deixa passar l'estiu, època en què el gra madura. És per tant moment d'esperar i deixar que la natura faci la seva feina. Cal aigua al camp però poca pluja, que les plagues com el cargol poma o el cranc americà no malmetin la collita, i cal controlar l'aigua que entra a l'erol i que marxa pel rec d'escórrer per tenir uns nivells òptims d'inundació. Si ho hi ha res de nou, a finals d'octubre es farà una altra festa: la de la sega. Ahir, però, tocava plantar i celebrar la diada. Com no podia ser d'una altra manera, es va fer amb una arrossada popular. Amb bon arròs de Pals, naturalment.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 06-06-2011 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/420690-la-tradicio-de-plantar-arros-a-pals.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss